

Arrest

nr. 122.534 van 15 april 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Malinese nationaliteit te zijn, op 14 april 2014 bij faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 9 april 2014 tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats en van de mondelinge beslissing van 10 april 2014 waarbij de verzoekende partij wordt meegedeeld dat zij op 16 april 2014 zal worden teruggedreven naar Marokko (*“la décision verbale de refoulement vers le Maroc le 16.04.2014 verbalement déclarée au requérant le 10.04.2014”*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 april 2014 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 april 2014 om 11 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MAJUNDAR, die loco advocaat P. CHOME verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. IMPENS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker komt op 9 april 2014 met vlucht 30 113 afkomstig uit Tanger, Marokko aan op de nationale luchthaven te Zaventem. Hij wordt tegengehouden door de grensinspectiediensten omdat het door hem gebruikte reisdocument van valsheid wordt beticht waarna een beslissing tot teruggrijping wordt genomen op grond van artikel 3, eerste lid, 1° en 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze beslissing wordt hem dezelfde dag ter kennis gebracht.

Tevens op 9 april 2014 wordt ten aanzien van verzoeker een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats genomen. Dit is de eerste bestreden beslissing.

Blijkens de verklaringen van verzoeker wordt hem vervolgens op 10 april 2014 mondeling meegedeeld dat er op 16 april 2014 een teruggrijping naar Marokko wordt gepland. Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Waar verzoeker vraagt om het ingestelde beroep te behandelen in de Franse taal dient erop te worden gewezen dat het gebruik van de talen in de rechtspleging niet ter vrije keuze staat van de partijen maar op dwingende wijze geregeld wordt door artikel 39/14 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“Behoudens wanneer de taal van de procedure is bepaald overeenkomstig artikel 51/4, worden de beroepen behandeld in de taal die de diensten waarvan de werking het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten.

Indien die wetgeving het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, geschiedt de behandeling in de taal van de akte waarbij de zaak bij de Raad werd ingediend.”

Artikel 39/14 van de Vreemdelingenwet omvat een regeling die gelijkaardig is aan wat voorzien is in artikel 53 van wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (*Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 107) blijkt dat aangezien de regeling inzake het taalgebruik voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen naadloos aansluit bij die welke thans geldt voor de Raad van State deze regelingen op dezelfde wijze dienen te worden geïnterpreteerd. De bepaling dat de beroepen behandeld dienen te worden in de taal die de diensten waarvan de werking het hele land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken moeten gebruiken in hun binnendiensten verplicht de Raad van State, en bijgevolg ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, voor zijn arresten gebruik te maken van de taal van de akte waarvan de vernietiging gevorderd wordt. De bestuurshandelingen waarvan de vernietiging gevorderd wordt zijn immers steeds afkomstig van overheden die onderworpen zijn aan de wetgeving op het gebruik van talen in bestuurszaken (*Les Nouvelles*, v° *Droit administratif*, tome VI, Brussel, Bruylant, 1975, p. 737, randnrs. 2249-2250). Gelet op het voorgaande en het feit dat bestreden beslissingen door het bestuur, conform de bepalingen van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken, werd genomen in het Nederlands dient de Nederlandse taal als proceduretaal door de Raad te worden gehanteerd.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De Raad wijst op het gestelde in artikel 71, tweede lid van de Vreemdelingenwet:

“De vreemdeling die met toepassing van artikel 74/5 vastgehouden wordt in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de plaats waar hij wordt vastgehouden.”

Artikel 72, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet. De Raad heeft derhalve, nu de wetgever deze bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander rechtscollege heeft toevertrouwd, geen rechtsmacht om te onderzoeken of de bestreden beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats in overeenstemming is met de wet.

3.2. Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift ingediend bij faxpost op 14 april 2014 tevens aan de mondelinge beslissing van 10 april 2014 aan te vechten waarbij hem werd meegedeeld dat hij op 16 april 2014 zal worden teruggedreven naar Marokko.

De Raad merkt op dat om ontvankelijk te zijn het beroep moet gericht zijn tegen een uitvoerbare beslissing. Als uitvoerbare beslissing dient te worden beschouwd de handeling waarbij rechtsgevolgen in het leven worden geroepen of worden belet tot stand te komen, met andere woorden waarbij wijzigingen in een bestaande rechtsregeling of rechtstoestand worden aangebracht, dan wel zodanige wijzigingen worden belet (RvS 28 juni 1999, nr. 81.364; RvS 14 juli 2003, nr. 121.603).

In casu dringt de vaststelling zich op dat de teruggrijping van verzoeker het gevolg is van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 9 april 2014 houdende teruggrijping. De mondelinge mededeling wanneer een vlucht of effectieve teruggrijping wordt gepland, betreft als dusdanig geen aanvechtbare administratieve rechtshandeling. Het betreft een mededeling die slechts een materiële handeling is in het licht van de op 9 april 2014 getroffen beslissing tot teruggrijping, betekend op dezelfde dag. De mondelinge mededeling wanneer de vlucht is gepland brengt ten aanzien van verzoeker op zich geen rechtsgevolgen teweeg. Het gegeven dat verzoeker wordt teruggedreven naar Marokko volgt bovendien ook reeds uit de aard van de genomen beslissing tot teruggrijping, nu een teruggrijping in beginsel inhoudt dat men wordt teruggedreven naar de plaats vanwaar men komt. Ter terechtzitting benadrukt verzoeker middels huidig verzoekschrift enkel op te komen tegen de mondelinge beslissing van 10 april 2014.

Gelet op hetgeen voorafgaat, is de ingestelde vordering onontvankelijk in zoverre deze de mondelinge 'beslissing' van 10 april 2014 betreft.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien april tweeduizend veertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

mevr. A. MAES,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. MAES

I. CORNELIS